

er aller Sorten
-Möbelstoffe
Weisswaaren.
Damen - Cravatte n
ste Lavalliere
andere Artikeln
ppirend
Preisen.
emarktes).

ons - Localitäten
ferstrasse Nr. 1
erden.
bestellung kann
züglichen Quali-
der Waren um
htconvenirendes
ucht wird.
egen Nach-
Muster-Collec-
tis und franco

287 3-3

& Co

se Nr. 1.
arktes).

Damen riesige
en Preisen.

den modernsten

ansen Preis fl. 3
" fl. 2

313

aság

eket

tatnak.

hint az

Béla.

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:
Kátca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetésny és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre : : : : : 4 frt.
Félévre : : : : : 2 „
Negyedévre : : : : : 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

A kir. tisztviselők helyzete tekintettel az inség szülte drágaságra, az uzsorára és a szenvedő váltóképességre.

Ha a magas kormány bármely törekvésével, mellyel a nemzet különféle osztályain atyáskodó gondjaival segíteni törekszik beható tekintetek alá vesszük; ha látjuk, hogy minden körülmények iránt kiváló figyelmet tanúsítva törvényjavaslatokat készít s leteszi a törvényhozás asztalára, úgy sajnálattal jut ítéseti bonckésünk alá a magyar, különösen a kir. tisztviselők helyzete és sorsa, — úgy a jelenben, — mint jövőben.

Ha tisztí fizetéséből a jó termésű és boldogabb időben is alig képes kijönni a kir. tisztviselő segéd személyzete, úgy azt méltányos szerűen és jogosan nem kívánhatja a magas kormány, hogy most az inség közepette midőn az élelmi cikkek árai 3—4 szeresen emelkedtek kijöjjen.

A magyar és királyi tisztviselő tartozván egész odaadással szakmájának megfelelőleg egész idejét kötelezettségének áldozni, más mellék foglalkozás után nem nézhet, s így kénytelen tisztí fizetésével beérni, ebből ellátni önmagának és családjának életszükségleteit is. Ha némi csekély birtoka van, annál szomorubb sorsa, mert a birtok ez idén nem hogy jövedelmezett volna, különösen megyékben, de még állami adót, közpótlékot rá kell fizetni, ha mindjárt adósságot csinál is rá.

Pedig az adósságcsinálás egy tisztviselőnél életre kiható kérdés. Igaz ugyan, hogy az 1876 XXI. t. cz. biztosítja az állami tisztviselőnek az egyéni illeték jogosultságát, az ugynevezett „beneficium competentiae“-t a végrehajtás ellen, ezen intézménye törvényhozásunknak azonban nem menti meg a jelenlegi inséges időben egy tisztviselőnek életérdekeit, még ha az illető nem is akar adósságot csinálni, de mert kénytelen vele, miután nálunk 3 vagy négyszáz frtért csupán annyit kaphatunk jelenben s nem is oly minőségű élelmi szert, mint kaptunk jobb időkben 100 frtért. — Hogy a tisztviselők kénytelenek adósságot adósságra halmozni, nyilt titok; s ha még tovább is így megyen, sok tisztviselő még a csődöt sem fogja kikerülhetni; pedig a csőd hivatalvisztéssel jár törvényeink szerint: 1871 VIII. tr. c. 62. §. d) pont.

Levonva tehát a következményt: egy tisztviselő a mostoha időjárás és sokszor nem is könnyelműség miatt önkénytelen jut hivatalvesztett helyzetbe mi oly állapot, mely mielőbb orvoslást a nemzetgazdász, a méltányosság, az igazság nevében hangosan követel.

Tekintsük már most az uzsora pusztítását tisztviselői körünkben. A tapasztalás igazolja, hogy sehol sem lehet jobban indokolva az uzsora-kérdés rendezése, mint az államtisztviselőknél. Az uzsora pusztítása borzalmas képeket tár elénk, megdöbbenve értesülünk általánosulni kezdő oly esetekről, melyeknek ha csak kis részét is ismerné a magas kormány, régen megadta volna a drágasági póttéket. A rossz termés, az inség, a drágaság a növekedő nyomor lenyűgzik a tisztviselő munkakedvét is, de hát hol találjon a lenyűgött és nyomorral küzdő tisztviselő és családapa menekvést, ha összerejéből magán

és családján segíteni nem bír, mint az adósságcsinálásban, habár az magas kamatokra, uzsorára biztosítatik is neki, így az uzsorás zsebébe jut a tisztviselőnek csekély fizetése is. Szomorú állapotok!

Rá térek még a tisztviselők szenvedő váltóképességére.

A ki a hivatalnoki pályát közelebről ismeri, az nagyon is tudja, hogy valamint a hivatalnoki fizetésből még senki sem szerzett vagyont, úgy a hivatalnoki fizetésből lehetetlen más adósságot törleszteni, mint a minőt a megszorult, drágasági pótlék, az állami előleg vagy más uton különösen segélyegyletek útján nyer; de ily segélyegyletekben szűkölködünk. Az állami előlegezési alap állítólag kifogyott, miután az rendesen a bársonyszékben ülő központi tisztviselőnek van szánva, drágasági pótlék nem adatik; így hát ismét mit tegyen az inséggel küzdő tisztviselő, mint a köztörvénynél szigorubb módon kötelezni magát, hogy a rendkívüli esetekben felvevett pénzt habár uzsorás kamatokkal is visszafizetendő. A lelketlen váltóhitelezőknél pedig az uzsora kérdést még bizonyítani sem lehet s ez egyik főoka hogy a szenvedő váltóképesség jogosultsága is nagyszámmal szedi áldozatait az állami tisztviselők karából.

A magasabb fizetési fokozatban lévő tisztviselők csak könnyebben megbirkózhatnak a lét küzdelmeivel, de mit csináljon a kisebb fizetésekkel ellátott kezelő-tisztí-személyzet?!

Sokan találkoznak ugyan nálunk, a kik még a bírák fizetéseit is sokalják; szép felfogás! s hogy nálunk a bírák is rosszul vannak honorálva az állam által arról legjobban meggyőződhetünk, ha nézzük hogy más civilizált államok hogyan honorálják hivatalnokaikat, ha az igazságügyi budgetet figyelemre méltatjuk.

Nem akarom ezuttal az összes külföld idevágó intézkedéseit felsorolni s nem akarok az összes államhivatalnokok fizetése tekintetében részletekbe bocsátkozni; csak a bírákat illetőleg kívánom kiemelni, kiknek fizetéseit némelyek sokalják, s irigylik, hogy míg egy bíró évenként fizetéseken Franciaországban 2000 frtot, Angliában a járásbíró 15000 frt. Spanyolországban 3500 frtot, Hollandban 2856 frtot kap, s Franciaországban jelenleg épen a fizetés felemelése előzatik, addig a nálunk a bíró fizetése 1700 frt évenként s hogy míg az előbb felsorolt államok a jogszolgáltatásra reá fizetnek, addig nálunk mint ezt a hudget igazolja — a jogszolgáltatás még hasznot hajt, már pedig ha áll az, hogy rendezett állam jogszolgáltatás nélkül nem létezhetik, s ha áll az, hogy az államnak erkölcsi kötelessége a jogszolgáltatást jövedelemforrásnak nem tekinteni, — akkor önként következik, hogy az államnak erkölcsi kötelessége a jogszolgáltatást még áldozatok árán is fenntartani és hogy a jogszolgáltatás következtében befolyó jövedelmet csakis a jogszolgáltatásra szabad fordítania. Hol vagyunk mi még azon felfogástól???

És hogyan jöjjen ki, éljen meg egy bíró évi 1700 frttal? hisz, ha szükségleteit részletesen tekintjük, — igen könnyen meggyőződhetünk, hogy azon fizetés elég nem lehet, mert tekintsük csak — úgy hozzávetőleg egy bíró lehető kiadásait.

A legegyszerűbb tisztességes lakás egy családos embernek (ilyent kell vennünk, mert hiszen tisztviselőinket szüzességi fogadalom nem kötven, fel kell teteleznünk róluk, hogy vagy már nősök, vagy azok lesznek) belekerül évenként 300 frtba, az étkezés melynek okvetetlen tisztességesnek kell lennie, naponta legalább 3 frtba kell hogy kerüljön, mi évenként 1080 frtot tesz, ruházat egy egész család részére ugyancsak feltehető 300 frtban s ha ehhez még hozzávesszük a cselédfizetést évi 96 frtban már ezen összeg 1720 frtot tesz, s már is meg van a deficit, és miből fedeztessenek a többi kiadások? melyek a háznál előfordulnak, miből a gyermekek nevelése, miből a szellemi kiképzéshez szükséges szakkönyvek beszerzése, azon sok rendkívüli kiadás, mely naponta jelentkezik? Válaszképen elmondhatjuk hogy az állam háztartás példáját követjük s adósságot csinálunk. A midőn tehát szerény nézetem szerint az ügyvédi kamaráknak, melyek törvény szerint is a jogszolgáltatás terén mutatózó hiányokat az illetékes helyen tudomására hozni s az orvoslásra vezető javaslatot tenni hivatva vannak, erkölcsi kötelességünk volna a magyar orsz. hivatalnok-egylet által már is szönyegre hozott ügyet felkarolni, s vállalva felterjesztések útján odahatni, hogy a jogszolgáltatás sikamlós terén működő államhivatalnokok fizetése mielőbb emeltessek, mert maholnap több lesz á kód mint a hivatalnok.

Kelt Eperjesen, 1880. áprilhó 14.
Sztankay László.

Eperjesi Széchenyi-kör. Pályázat-hirdetés.

Az „eperjesi Széchenyi-kör“ közmívelődési egylet ezennel következő pályázatot hirdet:

Kivátnatik egy legalább három felelősséget eredeti vígjáték vagy színmű (nem szomorujáték) mely tárgyát a jelenkor társadalmi életéből merítse; másutt már pályázott művek el nem fogadtnak.

A pályaművek idegen kézzel olvashatóan leírva s a szerző valódi nevét tartalmazó lepecsételt jeligés levélkével ellátva legkésőbb 1881. évi januárhó 1-ig nyujtandók be az „eperjesi Széchenyi-kör“ főjegyzőjénél (Dr. Berzeviczy Albert Eperjesen.)

Az ez iránt megkeresendő budapesti országos tekintélyű szakférfiak által jutalmazásra ajánlott pályamű, (melynek abszolút irodalmi becsesell kell birnia, ellenesetben a pályázat meghiusultnak tekintetvén) jutalma a Szentandrásy Lajos, mint az „eperjesi Széchenyi-kör“ védnöke által e célra följárólt ezer frank aranyban lesz.

A pályázat eredményének kihirdetése s esetleg a jeligés levélke fölbontása és a pályadíj kiadása — illetve a kiadás iránti intézkedés — a Széchenyi-kör alapszabályainak 58. és 94. §§. értelmében a kör jövő évi diszgyűlése alkalmával fog megtörténni.

Kivétel nélkül bárki pályázhat; ezen pályázatra nézve tehát az alapszabályok 58. §-ának megszorító intézkedése érvénynyel nem bír.

A pályadíjjal koszoruzandó mű írója az írói tulajdonjog teljes élvezetében marad, csupán azon megszorítással, hogy valahányszor műve az „eperjesi Széchenyi-kör“ által adatik elő ezen előadások után a szokásos írói jogdíjak nem fizettettek. — A pályanyertes mű Eperjesen az 1881. évi folyamában csakis az eperjesi nemzeti színház belföl-szerelése javára adhatik elő.

Kelt az „eperjesi Széchenyi-kör“ igazgató-választmányának 1880. évi áprilhó 10-én tartott üléséből.
Berzeviczy Tivadar,
elnök.

E pályázat-hirdetés kapcsán közöljük a körigazgató választmányának Szentandrassy Lajos védnök urhoz ezen alkalomból intézett levelét egész terjedelemben:

Mélyen tisztelt Védnök ur Ur!

Mellékelve van szerencsénk bemutatni a nagybecsű kezdeményezése folytán létrejött pályázatról a magyar irodalom és színészeti szakválasztmányok véleményezése s a mélyen tisztelt Védnök urral folytatott eszmecsere alapján szerkesztett hirdetést melyet egyidejűleg valamennyi jelentékenyebb központi és vidéki lap szerkesztőségének is megküldünk.

Méltóképen fejezni ki hálánkat, melyre Védnök ur nemeskeblű elhatározása: a száz aranyos pályadíj felajánlása indít, nem vagyunk képesek. Azt hisszük, mindenki a kinek szívében fekszik irodalmunk felvirágoztatása, nemzetiségünk emelése, a tiszta érdem előtti hazafiai hódolattal fogadandja mélyen tisztelt Védnök ur tettét; mi azonban, az „Eperjesi Széchenyi-kör“, kétszeres köszönettel tartozunk, mert e tett az ország előtt egyesületünket is tisztelet és érdeklődés tárgyává teendő, mert a dicsőségben, mely más ut választása által egészen Védnök urat illette volna meg, kegyes jóakarata folytán egyesületünk is, mint közvetítő, osztozhatik.

Lehet, hogy jönni fog oly idő, — adja Isten hogy jöjjön is, melyben az a miért mi működünk: nemzetiségünk kifejlődése és megszilárdult uralma, annyira megszokott javunk lesz, hogy azon idő magaslatáról letekintve a jövő nemzedék jelen küzdelmeink horderejét és nehézségeit alig fogja megérteni; de a ki a történelem mély belátásával itélendő s a kor jelenségeit a kor céljai szempontjából mérlegelendő, azt méltányolni fogja a késő jövőben is azon áldozatokat azon hazafiai tetteket, melyek egyikét napvilágra hozni nekünk jutott irigylendő osztályrésztül.

Ime egy szerény vidéki városkából, a tótajku vidék közepéből hozatik egy oly áldozat a nemzeti művelődés szent ügyének, a melyhez nagyság, jelentőségre hasonlót csak az országos akadémia évkönyvei ismernek.

Lehet-e kétkedni azon ügy diadalában, a melynek ott is, hol a haza talán legkevésbé várta ilyen bajnokai akadnak.

A nemes tett önmagának jutalma, a hála, melyet arat, ép oly kevéssé emelheti fényét, mint nem homályosíthatja el azt a hálátlanság; csak szívünk sugallatának teszünk talán eleget, nem dicsőíteni akarunk, midőn egyesületünk mélyen érzett köszönetének ezennel ünnepélyes kifejezést adunk.

Fogadjá védnök ur őszinte mély tiszteletünk nyilvánítását.

Kelt az eperjesi Széchenyi-kör igazgató választmányának 1880. évi ápril 15-én tartott üléséből.

Berzeviczy Tivadar, s. k. elnök.

Az eperjesi Széchenyi-kör magyar irodalmi szakválasztmányának f. hó 19-én hétfőn d. u. 1/2 órákor házi előadást rendez, mely alkalommal Lasztókay László főgymn. tanár ur tart felolvasást e cím alatt: „További adalékok Eperjesi ipartörténetéhez.“

TÁRCA.

Az utolsó tanu.

Természetesen Franciaországban történt, a vigjátékok hazájában.

A törvényszéki elnök ur talpig derék és becsületes ember volt, csak kissé hirtelen és heves természetű. C. nagykereskedő, az elnök urnak egyik tisztelője és személyes jó ismerőse egy nap reggelen előszólítá inasát s utasítá, hogy menjen el a törvényszéki elnök urhoz s hívja meg mára ebédre de siessen, hogy még honn találja az elnök urat, ki már reggeli 9 órákor tárgyalásra szokott eljárni.

Jean, az inas sietett is; de utközben találkozván egyik rég nem látott jó barátjával beszédbe ereszkedik vele s természetesen elkésik. Az elnök ur már az ülésteremben van. Jean szemrehányásoktól tartva, bemeleg az ülésterembe, hol az elnök a beidézett tanuknak épen az eskü fontos voltáról tart épületes előadást. Jean neki bátorodik egyet gondol s oda lép a tanuk közé hogy alkalomilag átadhassa az elnök urnak gazdája meghívását.

Az elnök elvégzi mondókáját s parancsot ad a törvényszéki szolgáknak, hogy a tanukat vezesse a mellékszobába. Jean úgy vélekedik, hogy ime megjött a döntő pillanat, előlép s megszólal:

Nagyságos elnök ur!

Az elnök végignézi s ráförmed. Önnek itt most semmi mondanivalója. Menjen a tanuk szobájába. Majd elhivatom önt, mikor rá kerül a sor.

— De nagyságos elnök ur!

— Hallgasson! — szakítja félbe az elnök. Hivatalosolga, vezesse el e rakoncátlan tanut.

— De kérem! könyörgött Jean.

— Micsoda kérem! — kiált fel az elnök — semmi kérem! Tartsa a száját, ha parancsolom, szót se akarok hallani; hivatalosolga, el ezen emberrel!

Jean ellenszegült, az elnök ur szörnyen dü-

A magyar irodalmi szakválasztmány által f. hó 12-én rendezett házi estélyen Irányi István ur tartott felolvasást, „Petőfi, Tompa, Kerényi és az erdei lak“-ról szépszámu közönség jelenlétében.

E felolvasás a jelen voltak egyhangú nézete szerint a Széchenyi-kör működésének egyik fénypontját képezte. A közvetlenség, kedély és a nemzet eme kitünő három fia iránti kegyelet, melyek e felolvasás főjellegét képezték, kiváló érdeket kölcsönöztek annak.

A tisztelt felolvasó egyike azon férfiaknak, kik szerencsések voltak említett három költőnkkel, a nemzeti kegyelet eme tárgyaival baráti viszonyban állani. Személyesen érintkezett, majd levelezett is velök. Volt tehát alkalmuk egyéniséggel közelebből megismerkedni; s valóban ama számos apró történetke és kedves visszaemlékezés, melyeket a felolvasás tartalmazott, mindmegannyi jellemvonást képezett, miket az Irányi ur birtokában lévő nagybecsű s eddigelé nyilvánosságra nem hozott eredeti levelek érdekesen kiegészítettek.

A „nagy idők“ egyik vonzó, szép epizódja vonult el lelki szemeink előtt. Megjelentek előtünk a komor Petőfi, a melázó Tompa s az életvidor, gavallér Kerényi alakjai, melyeket felolvasók élethű színekkel festett.

A közönség feszült figyelemmel hallgatta az érdekes felolvasást, mely — miként reméljük sajtó utján közöltetni fog, — s viharos éjlenekkel adott tetszésének s felolvasó fáradsága fölötti elismerésének kifejezést.

A felolvasásnak folytatása is lesz melynek az „erdei lak“ helyén, a szabadban való megtartása van tervben.

Levelezés.

Kis-Szeben, 1880. április 11-én

A f. hó 10-én rendezett hangverseny úgy szellemi mint anyagi eredményére való tekintettel jól sikerültnek mondható. A dalegyet férfikara erőteljesen és helyesen adta elő a műsorozatba felvett darabokat nemkülönb Szepeffy Gizella és Dióssy Ilka kisasszonyok könnyűded correct zongorajátéka, Tiszt. Szartory Lajos ur, hasonló minőségű hegedűjátékától kísérv a közönség élénk tetszésnyilvánításában részesült. Kellemetlen intermezzoként kell felemlitenünk az éjjeli 10 1/2 órákor támadt tűzvést, mely a hangverseny kezdetén mutatkozó derültséget aggodalmas komolysággá változtatta s mely habár a helyszínre azonnal sietett tűzoltók által minden további baj nélkül csakhamar elnyomtatott a hangverseny programmszerű befejeztetését akadályozta a mennyiben a közönség jelenléte s hevesebb vért része a zaj lecsillapulta után Tersichore karjaiba vetvén magát, a műsorozatban foglalt két legjobb darab csak a szünórában volt előadható. Midőn így röviden a megtörténteket köztudomásra hoznók nem mulaszthatjuk el köszönetünknek adni kifejezést azon T. c. idegen vendégek iránt, kik szives és becses megjelenésükkel a hangverseny nemes célú anyagi eredményét előmozdították, nemkülönb szives kötelességünknek tartjuk köszönetünket nyilvánítani T. Hdossy Imre országos képviselőnk iránt is, ki 5 frtyi összeget adakozott a hangverseny nemes céljára. Végül megjegyezzük, hogy a tiszta jövedelem

80 frtot tesz ki, mely összeg további kezelés végett a városi hatóságnak mindjárt át is adatott.

Egy hangversenyző.

Az árubélyegek és iparvédjegyek oltalma tárgyában.

A kassai keresk. és iparkamara f. é. március 6-án tartott ülésében olvastatott egyebek között a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium f. évi január 20-án 12234. sz. a kelt következő intézvénye, melylyel a kamarának az árubélyegek vagy iparvédjegyek oltalma tárgyában még 1878. évi május 7-én 1160. sz. alatt kelt felterjesztése elintéztetik, s melyet közérdekénél fogva közlünk.

„A kereskedelmi és iparkamarának Kassán. Az árubélyegek vagyis iparvédj. 1160 oltalma tárgyában 1878. évi május 7-én 1160. sz. a kelt felterjesztésére a következőket ajánlom a kamara figyelmébe.

Mint minden más szabályok, úgy az 1858. évi december 7-ki védjegyszabályok is csak annyiban vannak jelenleg is érvényben, a mennyiben a későbbi szabályok és törvények, különösen pedig az 1866. évi május 1-én 6860. sz. alatt kelt m. kir. udvari cancelláriai és 1876. évi január 17-én 998. sz. alatt kelt m. kir. miniszteri rendeletek, továbbá az 1867. évi XVI. és 1878. évi XX. törvények és végre az 1875. évi XXXVII. törvény-cikk által módosulást nem szenvedtek, ennél fogva az 1858-ki szab. 9. §-a azon intézkedése, mely szerint a védjegy tulajdonos az illető védjegyet csak két példányban tartozik a kamaránál bemutatni, jelenleg érvényben nincs, mert az idézett 1866. évi m. kir. udvari cancelláriai rendelettel csak a kihirdetett védjegyek lettek oltalmazhatóak kinyilatkoztatva s e célból az oltalmazandó védjegyből egy harmadik példány is bemutatandó — később az osztrák-magyar vám- és keresk. szövetség értelmében a két kereskedelmi miniszterium kölcsönös havi közleményei alapján, mindkét kereskedelmi miniszterium kebelében központi árubélyegrajstrom (Central-Markenregister) lévén vezetendő. 1875. évi miniszteri rendelettel a kihirdetés végett bemutatandó nyomdai használatra alkalmas clichén kívül az oltalmazandó védjegy további két példányban a két kereskedelmi miniszterium számára felterjesztendőnek rendeltetett, ennél fogva jelenleg minden egyes esetben a „Központi értesítő“ számára beküldendő hirdetésű clichén kívül minden védjegy négy példányban bemutatandó, melyek közül három eredeti példány a két miniszterium és a kereskedelmi kamara számára visszatartatva, a negyedik példány igazolási záradékkal ellátva a kereskedelmi kamara által a védjegy tulajdonosnak visszaszolgáltatandó.

A kamarai felterjesztésben említett 1853-iki védjegyszabályok 11. §-a külföldiekre nézve havonként módosulást szenvedett, a mennyiben a külföldi államokkal kötött szerződések értelmében külföldiek nem akarmelyik kamaránál, hanem a magyar korona országaira nézve csak Budapesten és külön díjak fizetésének kötelezettsége mellett lajstromoztathatják be védjegyüket.

Folytatás a mellékleten.

ellenszegülése, mely a hallgatóságban mar is derültséget idézett elő, teljesen haszontalan s megnyugszik fősorsában. Esküszik tehát ünnepélyesen, emelt kézzel, hogy legjobb tudomása becsülete és lelkiismerete szerint igaz vallomást tesz d, isten őt úgy segítse, Amen! Ismételt rövid habozás után felel azután a hozzá intézett szokásos általános kérdésekre, hogy mi a neve, kora, foglalkozása s vajjon nem áll-e a vádlottal rokoni, sógorsági, baráti vagy szolgálati viszonyban stb. Mire ez megvolt, az elnök föllélekzett, mintha kő esett volna le szívéből.

— Nos, most hát végre kibeszélheti magát — ugymond — mondja el, mit tud ön a fenforgó ügyre nézve.

— A fenforgó ügyre nézve semmit, nagyságos ur, — felelé a kérdett.

— De hát voltaképen ki hívta meg önt?

— Engem senki sem hívott meg, — válaszol Jean — de gazdám C. nagykereskedő ur megbízott hogy nagyságodat ma ebédre hozzá meghívjam.

Mondanunk sem kell, hogy e „vallomás“ óriási derültséget idézett elő a hallgatóságban.

Az elnök hevesen csenget, végre a csend helyreáll.

— És ezért jött ön ide s tett itt ünnepélyes esküt.

— Szolgálatjára nagyságos ur, válaszol Jean — hisz akartam szólni, de hát nem méltóztott megengedni. Elmentem nagyságod lakására, de már nem volt szerencsém otthon találni, eljöttem tehát ide, hogy el ne késsem.

Az elnök ur fejét csóvál, dümmög magában, de mindinkább meglátszik rajta, hogy számba veszi az enyhítő körülményeket is. Végre olvad a jég, az elnök ur ajkán halk mosoly mutatkozik, — a kiengesztelést jelző szírvány — majd odafordul Jeanhoz: köszöntöm uradat, s jelentsed hogy elfogok jönni.

mazás
melyek
nyel e
rábbi
védjeg
utólago
engedh
kereske
és ipar
midőn
rint hi
losan j
ságnak
várni,
előjegyz
védjegye
tézkedé
szenvéd
Kelt Bu
ster me

A
3 óráko
követke
1.
XVIII.
városi v
2.
választo
3.
választu
póttagna
4.
5.
által az
dási pont
6.
viszonyr
galmazó
Vá
é. márci
nyével
Eperjes
és 6-ára
vásár e
való meg
Jo
kődő fér
nek célja
vasások
jani tárg
vényesék
nala tisz
helybeli
is megbe
illetve a
gyobb ké
böl üdvö
kivánjuk.
A
2-ik szá
Gr
helyisége
a minde
10 hekt
frtot; Ka
frt. Fried
aschek
Helfer Ö
ezennel r
közök az
mert esa
uralkodó
adakozók
a menny
munkaké
szesül n
zésben, é
ket még
eddig gy
annak is
alispánjáb
ko. yha é
gyenes k
mely gon
a Minden

Egy
angol sz
életéből
mely me
jelenetén
poolban
szott, a
nével fer
de neker
lány. —
hetlen h
matröz t
resztül a
mek, —
tod nincs
színészke
kezessége
A közön
adás —

E pályázat-hirdetés kapcsán közöljük a körigazgató válaszmányának Szentandrassy Lajos védnök urhoz ezen alkalomból intézett levelét egész terjedelemben:

Mélyen tisztelt Védnök ur Ur!

Melékkelve van szerencsénk bemutatni a nagybecsű kezdeményezése folytán létrejött pályázatról a magyar irodalom és színházi szakváltmányok véleményezése s a mélyen tisztelt Védnök urral folytatott eszmecsere alapján szerkesztett hirdetést melyet egyidejűleg valamennyi jelentékenyebb központi és vidéki lap szerkesztőségének is megküldünk.

Méltóképen fejteni ki hálánkat, melyre Védnök ur nemeskeblű elhatározása: a száz aranyos pályadíj felajánlása indít, nem vagyunk képesek. Azt hisszük, mindenki a kinek szívében fekszik irodalmunk felvirágoztatása, nemzetiségünk emelése, a tiszta érdem előtti hazafiai hódolattal fogadandja mélyen tisztelt Védnök ur tetteit; mi azonban, az „Eperjesi Széchenyi-kör”, kétszeres köszönettel tartozunk, mert e tett az ország előtt egyesületünket is tisztelet és érdeklődés tárgyává teendő, mert a dicsőségben, mely más ut választása által egészen Védnök urat illette volna meg, kegyes jóakarata folytán egyesületünk is, mint közvetítő, osztozhatik.

Lehet, hogy jönni fog oly idő, — adja Isten hogy jöjjön is, melyben az a miért mi működünk: nemzetiségünk kifejlődése és megszilárdult uralma, annyira megszokott javunk lesz, hogy azon idő magaslattól letekintve a jövő nemzedék jelen küzdelmeink horderejét és nehézségeit alig fogja megérthetni; de a ki a történést mély belátásával itélendő s a kor jelenségeit a kor céljai szempontjából mérlegelendő, azt méltányolni fogja a késő jövőben is azon áldozatokat azon hazafiai tetteket, melyek egyikét napvilágra hozni nekünk jutott irigylendő osztályrésztül.

Ime egy szerény vidéki városkából, a tótajku vidék közepéből hozzátik egy oly áldozat a nemzeti művelődés szent ügyének, a melyhez nagyság, jelentőségre hasonlót csak az országos akadémia évkönyvei ismernek.

Lehet-e kételkedni azon ügy diadalában, a melynek ott is, hol a haza talán legkevesé várt ilyen bajnokai akadnak.

A nemes tett önmagának jutalma, a hála, melyet arat, ép oly kevéssé emelheti fényét, mint nem homályosíthatja el azt a hálátlanság; csak szívünk sugallatának teszünk talán eleget, nem dicsőíteni akarunk, midőn egyesületünk mélyen érzett köszönetének ezennel ünnepélyes kifejezést adunk.

Fogadjá védnök ur őszinte mély tiszteletünk nyilvánítását.

Kelt az eperjesi Széchenyi-kör igazgató válaszmányának 1880. évi ápril 15-én tartott üléséből.
Berzeviczy Tivadar, s. k. elnök.

Az eperjesi Széchenyi-kör magyar irodalmi szakváltmánya f. hó 19-én hétfőn d. u. 1/27 órakor házi előadást rendez, mely alkalommal Lasztkay László főgymn. tanár ur tart felolvasást e cím alatt: „További adalékok Eperjes ipartörténetéhez.”

TÁRCA.

Az utolsó tanu.

Természetesen Franciaországban történt, a vigjátékok hazájában.

A törvényszéki elnök ur talpig derék és becsületes ember volt, csak kissé hirtelen és heves természetű. C. nagykereskedő, az elnök urnak egyik tisztelője és személyes jó ismerőse egy nap reggelén előszólította inasát s utasította, hogy menjen el a törvényszéki elnök urhoz s hívja meg mára ebédre de siessen, hogy még honn találja az elnök urat, ki már reggeli 9 órakor tárgyalásra szokott eljárni.

Jean, az inas sietett is; de utközben találkozik egy másik rég nem látott jó barátjával beszédebe ereszkedik vele s természetesen elkíséri. Az elnök ur már az ülésteremben van. Jean szemrehányásoktól tartva, bemeleg az ülésterembe, hol az elnök a beidézett tanuknak éppen az eskü fontos voltáról tart épületes előadást. Jean neki bátorodik egyet gondolni s oda lép a tanuk közé hogy alkalomilag átadhassa az elnök urnak gazdaja meghívását.

Az elnök elvégzi mondókáját s parancsot ad a törvényszéki szolgának, hogy a tanukat vezesse a mellékszobába. Jean úgy vélekedik, hogy ime megjött a döntő pillanat, előlép s megszólal:
Nagyságos elnök ur!

Az elnök végignézi s ráförmed. Önnek itt most semmi mondanivalója. Menjen a tanuk szobájába. Majd elhivatom önt, mikor rá kerül a sor.

— De nagyságos elnök ur!

— Hallgasson! — szakítja félbe az elnök. Hivatalszolgá, vezesse el e rakoncátlan tanut.

— De kérem! könyörgött Jean.

— Micsoda kérem! — kiált fel az elnök — semmi kérem! Tartsa a száját, ha parancsolom, szót se akarok hallani; hivatalszolgá, el ezen emberrel!

Jean ellenszegült, az elnök ur szörnyen dü-

A magyar irodalmi szakváltmány által f. hó 12-én rendezett házi estélyen Irányi István ur tartott felolvasást, „Petőfi, Tompa, Kerényi és az erdei lak”-ról szépszámu közönség jelenlétében.

E felolvasás a jelen voltak egyhangú nézete szerint a Széchenyi-kör működésének egyik fénypontját képezte. A közvetlenség, kedély és a nemzet eme kitűnő három fia iránti kegyelet, melyek e felolvasás főjellegét képezték, kiváló érdeket kölcsönöztek annak.

A tisztelt felolvasó egyike azon férfiaknak, kik szerencsések voltak említett három költőnkkel, a nemzeti kegyelet eme tárgyaival baráti viszonyban állani. Személyesen érintkezett, majd levelezett is velők. Volt tehát alkalma egyéniségükkel közelebbről megismerkedni; s valóban ama számos apró történetke és kedves visszaemlékezés, melyeket a felolvasás tartalmazott, mindmégannyi jellemvonást képezett, miket az Irányi ur birtokában lévő nagybecsű s eddigelé nyilvánosságra nem hozott eredeti levelek érdekesen kifejezettek.

A „nagy idők” egyik vonzó, szép epizódja vonult el lelki szemünk előtt. Megjelentek előttünk a komor Petőfi, a melázó Tompa s az életvidor, gavallér Kerényi alakjai, melyeket felolvasónk élethű színekkel festett.

A közönség feszült figyelemmel hallgatta az érdekes felolvasást, mely — miként reméljük sajtó útján közöltetni fog, — s viharos éljenekkel adott tetszésének s felolvasó fáradsága fölötti elismerésének kifejezést.

A felolvasásnak folytatása is lesz melynek az „erdei lak” helyén, a szabadban való megtartása van tervben.

Levelezés.

Kis-Szeben, 1880. április 11-én

A f. hó 10-én rendezett hangverseny ugy szellemi mint anyagi eredményére való tekintettel jól sikerültnek mondható. A dalegylet férfiak erőteljesen és helyesen adta elő a műsorozatba felvett darabokat nemkülönbön Szepessy Gizella és Dióssy Ilka kisasszonyok könnyűded correct zongorajátéka, Tiszt. Szartory Lajos ur, hasonló minőségű hegedűjátékától kísérve a közönség élénk tetszésnyilvánításában részesült. Kellemetlen intermezzoként kell felemlitenünk az éjjeli 10 1/2 órakor támadt tüzvészt, mely a hangverseny kezdetén mutatkozó derültséget aggodalmas komolysággá változtatta s mely habár a helyszínre azonnal sietett tűzoltók által minden további baj nélkül csakhamar elnyomatott a hangverseny programmszerű befejeztetését akadályozta a mennyiben a közönség jelentékeny s hevesebb véré része a zaj lecsillapulta után Terpsichore karjaiba vetvén magát, a műsorozatban foglalt két legjobb darab csak a szünórában volt előadható. Midőn így röviden a megtörténetek köztudomásra hoznók nem mulaszthatjuk el köszönetünknek adni kifejezést azon T. c. idegen vendégek iránt, kik szíves és becses megjelenésükkel a hangverseny nemes célú anyagi eredményét előmozdították, nemkülönbön szíves kötelességünknek tartjuk köszönetünket nyilvánítani T. Hodossy Imre országos képviselőnk iránt is, ki 5 frnyi összeget adakozott a hangverseny nemes céljára. Végül megjegyezzük, hogy a tiszta jövedelem

80 frtot tesz ki, mely összeg további kezelés végett a városi hatóságnak mindjárt át is adatott.

Egy hangversenyző.

Az árubélyegek és iparvédjegyek oltalma tárgyában.

A kassai keresk. és iparkamara f. é. március 6-án tartott ülésében olvastatott egyebek között a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium f. évi január 20-án 12234. sz. a kelt következő intézvénye, melylyel a kamarának az árubélyegek vagy iparvédjegyek oltalma tárgyában meg 1878. évi május 7-én 1160. sz. alatt kelt felterjesztése elintéztetik, s melyet közérdekénél fogva közölünk.

„A kereskedelmi és iparkamarának Kassán. Az árubélyegek vagyis iparvédj. oltalma tárgyában 1878. évi május 7-én 1160. sz. a kelt felterjesztésére a következőket ajánlom a kamara figyelmébe.

Mint minden más szabályok, ugy az 1858. évi december 7-ki védjegyszabályok is csak annyiban vannak jelenleg is érvényben, a mennyiben a későbbi szabályok és törvények, különösen pedig az 1866. évi május 1-én 6860. sz. alatt kelt m. kir. udvari cancelláriai és 1876. évi január 17-én 998. sz. alatt kelt m. kir. miniszteri rendeletek, továbbá az 1867. évi XVI. és 1878. évi XX. törvények és végre az 1875. évi XXXVII. törvény-cikk által módosulást nem szenvedtek, ennél fogva az 1858-ki szab. 9. §-a azon intézkedése, mely szerint a védjegytulajdonos az illető védjegyet csak két példányban tartozik a kamaránál bemutatni, jelenleg érvényben nincs, mert az idézett 1866. évi m. kir. udvari cancelláriai rendelettel csak a kihirdetett védjegyek lettek oltalmazhatóknak kinyilatkoztatva s e célból az oltalmazandó védjegyből egy harmadik példány is bemutatandó — később az osztrák-magyar vám- és keresk. szövetség értelmében a két kereskedelmi miniszterium közösen havi közleményei alapján, mindkét kereskedelmi miniszterium kebelében központi árubélyegrajstrom (Central-Markenregister) lévén vezetendő. 1875. évi miniszteri randerlettel a kihirdetés végett bemutatandó nyomdai használatra alkalmas clichén kívül az oltalmazandó védjegy további két példányban a két kereskedelmi miniszterium számára felterjesztendőnek rendeltetett, ennél fogva jelenleg minden egyes esetben a „Központi értesítő” számára beküldendő hirdetési clichén kívül minden védjegy négy példányban bemutatandó, melyek közül három eredeti példány a két miniszterium és a kereskedelmi kamara számára visszatartatván, a negyedik példány igazolási záradékkal ellátva a kereskedelmi kamara által a védjegytulajdonosnak visszaszolgáltatandó.

A kamarai felterjesztésben említett 1853-iki védjegyszabályok 11. §-a külföldiekre nézve hasonlólag módosulást szenvedett, a mennyiben a külföldi államokkal kötött szerződések értelmében külföldiek nem akarmelyik kamaránál, hanem a magyar korona országaira nézve csak Budapesten és külön díjak fizetésének kötelezettsége mellett lajstromoztathatják be védjegyüket.

Folytatás a mellekleten.

ellenszegülése, mely a hallgatóságban mar is derültséget idézett elő, teljesen haszontalan s megnyugszik fősorsában. Esküszik tehát ünnepélyesen, emelt kézzel, hogy legjobb tudomása becsülete és lelkiismerete szerint igaz vallomást tesz d, isten őt úgy segítse, Amen! Ismételt rövid habozás után felel azután a hozzá intézett szokásos általános kérdésekre, hogy mi a neve, kora, foglalkozása s vajjon nem áll-e a vádlottal rokoni, sógorsági, baráti vagy szolgálati viszonyban stb. Mire ez meg volt, az elnök föllelékzett, mintha kő esett volna le szívéből.

— Nos, most hát végre kibeszélheti magát — ugymond — mondja el, mit tud ön a fenforgó ügyre nézve.

— A fenforgó ügyre nézve semmit, nagyságos ur, — felelé a kérdett.

— De hát voltaképen ki hívta meg önt?

— Engem senki sem hívott meg, — válaszolá Jean — de gazdám C. nagykereskedő ur megbízott hogy nagyságodat ma ebédre hozzá meghívjam.

Mondanunk sem kell, hogy e „vallomás” óriási derültséget idézett elő a hallgatóságban.

Az elnök hevesen csegett, végre a csend helyreáll.

— És ezért jött ön ide s tett itt ünnepélyes esküt.

— Szolgálatjára nagyságos ur, válaszolá Jean — hisz akartam szólni, de hát nem méltóztatt megengedni. Elmentem nagyságod lakására, de már nem volt szerencsém otthon találni, eljöttem tehát ide, hogy el ne késsem.

Az elnök ur fejet csóvál, dümmög magában, dc mindinkább meglátszik rajta, hogy számba veszi az enyhítő körülményeket is. Végre olvad a jég, az elnök ur ajkán halk mosoly mutatkozik, — a kiengesztelést jelző szírvány — majd odafordul Jeanhoz: köszöntöm uradat, s jelentsed hogy elfogok jönni.

ma...
nyel...
rábbi...
védjegy...
utólag...
engedh...
kereske...
és ipar...
midőn...
rint hi...
losan j...
ságnak...
várn...
előjegy...
védjegy...
tézkedé...
szenvéd...
Kelt Bu...
ster me...

A...
3 óra...
követke...
1...
XVIII...
városi v...
2...
választó...
3...
választm...
póttagna...
4...
5...
által az...
dási por...
6...
viszony...
galmazó...
V...
6. márci...
nyével...
Eperjes...
és 6-ára...
vásár e...
való meg...
Jo...
kődő fér...
nek célja...
vasások...
jáni tárg...
vényesék...
nála tisz...
helybeli...
is megbe...
illetve...
gyobbe...
böl üdvö...
kivánjuk...
A...
2-ik szár...
Gr...
helyisége...
a minde...
10 hekt...
frtot; K...
frt. Fried...
aschek...
Helfer...
ezennel...
közök az...
mert csa...
uralkodó...
adakozók...
a meny...
munkaké...
szesül...
zésben...
ket még...
eddig gy...
annak is...
alispánja...
ko...
gyenes k...
mely gon...
a Minden...

Egy...
angol sz...
életéből...
mely me...
jelenetén...
poolban...
szott, a...
nével fer...
de neken...
lány. —
hetlen h...
matról t...
resztül a...
mek, —
tod nincs...
színéshe...
kezessége...
A közön...
adás —

Végre az 1858-iki védjegyszabályok alkalmazásánál külön figyelem fordítandó oly esetekre, melyek az 1875-iki magyar kereskedelmi törvényvel ellenkezni látszanak, mert habár azon korábbi szabályok szerint kivétel nélkül mindenféle védjegy, idegen cég, név, címer belajstromozása utólagos felszólamlási jog fenntartása mellett megengedhető, ezzel ellenkezőleg a későbbi magyar kereskedelmi törvény értelmében a kereskedelmi és iparkamara is kötelezve van olyan esetekben, midőn valamely tiltott és az illető törvények szerint hivatalból üldözendő cselekménynek hivatalosan jön tudomására, ez iránt az illetékes hatóságnak jelentést tenni s ennek határozatát bevévni, melynek beérkezéig az elsőbbségi jog előjegyzésbe vétele mellett az oltalmaztatni kért védjegy belajstromozása és kihirdetése iránti intézkedés, nehogy ez által a közérdek sérelmet szenvedjen, egyelőre függőben tartandó volna. Kelt Budapesten, 1880. januárhó 20-án. A miniszter megbízásából: Reitz Frigyes, min. tanácsos.

Különfélék.

A városi képviselő-testület f. hó 21-én d. u. 3 órakor közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő:

1. A városi tanács betérjeszti az 1871-ik évi XVIII. t. c. értelmében kerültenként összeállított városi választók névjegyzékét.
2. Fenti t. c. 43 §-a értelmében kilépendő választott városi képviselők neveinek kisorsolása.
3. A választási elnökök valamint az igazoló-választmányhoz szükséges 2 tagnak és ugyanannyi póttagnak kirendelése (49 és 53 §)
4. Polgármesteri jelentés az 1879-ik évről.
5. Alispáni intézmény több helybeli orvos által az „Eperjesi lapokban“ közzétett megállapodási pontozatok tárgyában.
6. A városi felső malom bérlőjének a bérleti viszonyának megszüntetést vagy bér-elengedést szorgalmazó folyamodványa.

Vásár. A kereskedelmi kir. miniszterium f. é. március 22-én 7634. szám alatt kelt intézkedésvényével a város tudomására hozatik, hogy az Eperjesi szab. kir. városban évenként május 3. és 6-ára kitűzött marha- illetve országos kirakó vásár ez évben kivételosen április 23. és 26-án való megtartása megengedtetik.

Jogász-kör. Városunknak a jogi pályán működő férfai jogász-kört alakítani készülnek, melynek célja: a jogelvből merített témáknak felolvasások és ezekkel kapcsolatos vitakozások utáni tárgyalása. Ezen eszmének a helybeli kir. sörvényeszk elnöke meg van nyerve, a ki az e tárgyban nála tisztelt Kubinyi Aurél és dr. Glück Lipót helybeli ügyvédekkel a legelső intézkedéseket már is megbeszélte. Pár nap múlva az irányelvek s illetve az alapszabályok megállapítása végett nagyobb körű értekezlet fog megtartatni. Szívünk-ből üdvözöljük ezen nemes célú kör alakítását és kívánjuk, hogy működése a legsikerdusabb legyen.

A zborói inségi népkonyhára adakoztak a 2-ik számú gyűjtő-ív szerint:

Gróf Erdődy Julia Ö méltósága a népkonyha helyiségének átengedésén, a szükséges tüzi-fán és a minden napra megkivántató bárány huson kívül 10 hektoliter árpát, — Úsz Antal szolgabíránk 3 frtot; Kazay Andor 1 frt. Zimmermann Hersch 1 frt. Friedmann Hersch 3 frt. Sztankay László 2 frt. Aschek Gyula 1 frt. Kapisinszky Károly 1 frt és Helfer Ödön 20 frt. — a midőn ezen adományok ezennel nyugtáztatnak, fogadják e nemeslelkű adakozók az inségek nevében mély köszönetünket, mert csakis ily módon lehetséges a községünkben uralkodó nagy inséget enyhíteni, hogy ha kegyes adakozók által továbbra is támogatva leendünk, — a mennyiben a naponként 110 ember, kik mind munkaképtelen elhagyatott árva és nyomorék, részül már folyó évi március 14-ke óta élemezésben, és azon szomorú kilátásunk van, hogy ezeket még jó sokáig fog kellenni eltartanunk. — Hogy eddig győztük e nagyszámú inség-seket eltartani annak is köszönhető miszerint megynék tekintetes alispánjához benyújtott kérvényünkre — a népkonyha életbeéptetésekor rögtön 22 hektoliter ingyenes kukorica és 36 kilo só kiutalványoztatott, mely gondos intézkedésért az eljáró jóléte felett a Mindenható örökdiék.

Románszky Antal,

a népkonyha végrehajtó bizottságának jegyzője.

Egy kis intermezzo. Miss Meuell híres angol színésznő, később Albans hercegnő művészetéből a következő kis történetkét beszéli el, mely méltó párja a Peleskei notárius Othello-jelenetének. A művésznő egy alkalommal Liverpoolban vendégszerepelt. Egy szegény árva jászott, a kit szívtelen hitelezője az adósok börtönével fenyegetett, ha kezeit nem állit. „Istenem, de nekem sincs!“ — kiáltott fel a szegény árva lány. — „Akkor bezáratom!“ rivalt rá a kérlelhetlen hitelező. E pillanatban a karzatról egy matróz tört el s a zártsekeken, zenekaron keresztül a szinpadra hatol. „Ne félj, szegény gyermek, — szól biztató hangon, „ha egyetlen barátod nincs, itt vagyok én!“ s a hitelezőt ábrázoló színészhez fordult folytatva: „Ön vagy elfogadja kezességemet, vagy minden csontját összetöröm.“ A közönség hangos hahotában tört ki s az előadás — félbeszakadt.

Uj zeneművek. Tábornszky és Parsch nemz. zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: A szomszéd uram kakasa. Lukácsy Sándor legújabb népszimnűvének összes eredeti dalai. 1. Csalogat egy szép menyecske. 2. Nem hajtok. 3. De szeretnék angyal lenni. 4. Látja ezt az eperfát? 5. Olyan vad a természetem. 6. Nem bírok. 7. A szomszédom legény fia. 8. Van itt a faluban. 9. Kukurikú! 10. Tavaszszal. 11. Addig, addig kukurikolt a kakas. 12. De sok bolond ember fél megházasodni. Enekhangra zongorakísérettel vagy zongorára külön szerző Herczenberger István. Ára 1 frt 50 kr. Ezen népszimnű zenéje a budapesti népszínházban folytonosan tetszésben részesül.

Azok az asszonyok! Syngé kapitány elfogatása alkalmából egy párisi lap a következő történetkét beszéli el. Nem rég egy görög hajóskapitány fogságba esett s nevéhez a következő levelet intézte: „Váltságdíjam 1000 drachma; ha ez e hó 15-kéig le nem lesz fizetve, levágják orromat, 16-án a füleimet, 17-én a felső ajkamat, 18-án az alsó ajkamat, 19-én a nyakamat.“ A megrémült asszony kisírt szemekkel lótot-futott ismerőseihez, de 15-kéig csak 300 drachmát, 16-ig csak 400-at, 17-kéig 600-at tudott összegyűjteni, s csakis 18-án volt együtt az egész váltságdíj. „Szegény férjem“, szolt most a kis feleség, „nagyon csunya lehet már. Jobb, ha megtartom az ezer drachmát magamnak s jó parthiet csinálok vele.

Assicurazioni Generali. A társulat, mint minden évben, ugy ezuttal is közzéteszi a lefolyt üzleti időszakban teljesített elemi és életbiztosítási károkért való fizetések jegyzékét. Ezen jegyzékből kitünik miszerint az Assicurazioni Generali az 1879-ik évben 20,238 károseti tételre 6,017,089 frt 46 krt adott ki. Ebből 1,334,616 frt 46 kr. esik Magyarországra, a mellékeltartományokkal együtt; 1,553,277 frt 54 kr. Ausztriára; 1,617,917 frt 78 kr. Olaszországra; 267,664 frt 34 kr. Németországra; 417,645 frt 77 kr. Franciaországra; 231,664 frt 87 kr. Nagy-Britániára; 324,521 frt 39 kr. Oroszországra és 269,988 frt 18 kr. egyéb államokra. Ezen társulat 49 évi fennállása óta az összes üzleti ágazatokban 390,555 károsettételre 135,336,752 frt 30 krt fizetett már ki.

Eperjes, den 16. April.

Es gehört zu den vorzüglichsten Pflichten eines Sozialblattes, sämtliche Momente, welche sich im lokalen öffentlichen Leben ereignen und für daselbe von Wichtigkeit sind, zu besprechen und hiedurch das Publikum über die Gestaltung der sozialen und sonstigen Verhältnisse zu verständigen, namentlich aber den Lauf des Vereinslebens, durch welches sich das auf den kulturellen sowohl als materiellen Fortschritt gerichtete Streben der Bevölkerung am charakteristischsten offenbart.

Wir sind befreit dieser unserer Aufgabe nach Möglichkeit gerecht zu werden und glauben nicht unangenehm zu handeln, wenn wir auch diesmal die Gelegenheit ergreifen, um über einen Wohlthätigkeitsverein zu referiren, welcher bei uns im Allgemeinen, trotz der nicht unerheblichen Erfolge, welche er bisher aufzuweisen hat, noch nicht genug bekannt ist.

Wir sprechen diesmal von dem kath. Leichenbestattungsvereine der hiesigen Armen, welcher am 30. v. Monats seine ordentliche Jahresversammlung abgehalten hat.

Es ist unstrittig, daß dieser Verein anfangs seinen großen Anhang im Publikum fand; die Sympathien waren ihm nur im sehr spärlichen Maße zugegeben, weil ihm Tendenzen unterlegt wurden, welche er nicht verfolgte.

Nach und nach änderten sich aber die Ansichten vieler, indem sich ihnen Gelegenheit bot, die ins Auge springenden Vorzüge, welche dem Verbands innemohnen zu erkennen.

Die Vereinsstatuten wurden zwar in zahlreichen Exemplaren vervielfältigt und versichert, um das Publikum hinsichtlich der Ziele und Zwecke des Vereines genügend und authentisch zu orientiren. Wie das aber schon gewöhnlich zu geschehen pflegt, wurden dieselben von den Meisten ungelesen und unbeachtet bei Seite geschoben, weshalb auch bezüglich der Aufgaben und des Wesens des Verbandes — wie wir zu erfahren Gelegenheit hatten, so ziemlich allgemein unrichtige Begriffe und Anschauungen vorherrschend waren, welche natürlich angeht der Thatachen allmählich ichwandten und sich in Gemäßheit dieser letzteren günstiger gestalteten.

Am 30. v. M. wurde die diesjährige Generalversammlung des Vereines im Beisein zahlreicher Mitglieder abgehalten und aus dem verlesenen Jahresberichte des Direktions-Ausschusses ging hervor, daß der Verein sowohl in materieller Beziehung wie auch hinsichtlich der direkten Aufgaben des Vereines namhafte Errunaenschaften aufzuweisen hat, so, daß — trotz der nicht unbedeutenden Ausgaben welche im Laufe des Vorjahres durch die Vereinskassa zu bestreiten waren — doch schon zur Bildung eines Stammkapitales geschritten werden konnte, zu welchem Zwecke eine Summe von 1000 fl. devinkulirt wurde.

Wenn sich die Verhältnisse der Vereines progressiv so günstig gestalten werden, so wird derselbe bald in der Lage sein einer zweiten Hauptaufgabe — welche darin besteht, die Wittwen und Waisen der verstorbenen mittellosen Mitglieder zu unterstützen — gerecht zu werden und namentlich dieser Punkt ist es, welcher den Verband würdig erscheinen läßt, von Seite des Publikums in größerem Maße unterstützt zu werden, umsomehr, da der wohlthätige Frauenverein isolirt dastehend über viel zu unzulängliche Mittel verfügt, um in sämtlichen vorkommenden Fällen Hilfe und Unterstützung zu spenden.

Von welcher Wichtigkeit jedoch die Waisenfrage ist, hierüber können namentlich Diejenigen sprechen, die vermöge ihrer amtlichen Stellung öfters in die Lage kommen, die Wohlthat der Waisenversorgung und die Nachtheile des Mangels einer solchen im Leben erkennen zu können.

Doch die Mittel zur Erreichung dieser Aufgabe sind — wie erwähnt — gleichsam erst noch im Embryo vorhanden und es wird jedenfalls noch eine geraume Zeit verfließen, ehe der Verein materiell in den Stand gesetzt sein wird, um bezüglich der Waisenpflege mit bedeutenderem Erfolge wirken zu können.

Heute muß sich der Verband lediglich auf das Bezwecken seiner näheren Ziele und die Ansammlung der Mittel zu dem höheren beschränken. Dieses näher geegene Ziel aber ist — wir bekant — die schickliche Bestattung der mittellos verstorbenen Vereinsmitglieder.

Und auch in dieser Hinsicht verdient die Wirksamkeit des Vereines vom Publikum gewürdigt zu werden.

Arme, mittellose Leute, denen die letzten Stunden umso sorgenvoller erscheinen, da sie nicht wissen auf welche Weise ihnen die Beisehung zur ewigen Ruhe vergönnt werden wird, sichern sich gegenwärtig als Vereinsmitglieder durch die Zahlung einiger Kreuzer ein anständiges Begräbniß, was einestheils für sie selbst beruhigend wirkt, während anderestheils auch das Publikum in seinen Gefühlen für die Pietät nicht beleidigt wird, was in der Regel der Fall zu sein pflegt, wenn die Bestattung eines Verstorbenen lieblos und geschäftsmäßig geschieht, als würde es sich nicht um einen Menschen handeln, welche der Tod alle gleich macht.

Ein anständiges und der menschlichen Würde entsprechendes Begräbniß wird also den Mitgliedern des Vereines zugesichert und wir waren zu wiederholten Malen Zeugen, daß dieser letztere seinen diesbezüglichen Pflichten thatkräftig nachzukommen pflegt.

Abgesehen aber von den Gefühlen der Pietät nützt der Verein auch dem Arbeitgeber in dessen Diensten der Verstorbene stand, insoferne derselbe sonst in den meisten Fällen gezwungen ist, für das Begräbniß Sorge zu tragen, welche Unannehmlichkeit hinsichtlich der Vereinsmitglieder ebenfalls wegfällt.

Auch eine arme Familie wird durch die Begräbnißkosten, welche die Bestattung eines dahingegangenen Familienmitgliedes verursacht — mögen dieselben noch so gering sein — hart genug betroffen. Es ist daher für eine solche jedenfalls eine Wohlthat, wenn ihr diese Kosten erhalten bleiben.

Aus dem Berichte des Direktionsauschusses geht hervor, daß sich bereits im ersten Quartale dieses Jahres unter den Mitgliedern 32 Sterbefälle ereigneten, welche einen Kostenaufwand von 406 fl. 40 kr. verursachten.

In der mittellosen Volksklasse hat der Verein — wie seitens des Direktionsauschusses konstatiert wird — bereits feste Wurzel gefaßt und erscheint das Fortbestehen und Prosperiren desselben nach dieser Richtung hin gesichert. Damit aber auch jener zweiten Aufgabe der Unterstützung der Waisen der verstorbenen Mitglieder, je eher entsprochen werden könne, wurde der Direktionsauschuss seitens der Generalversammlung betraut, an die vermögende Einwohnerchaft den Aufruf zu richten, sich diesem wohlthätigen Vereine anzuschließen und denselben materiell und moralisch zu fördern.

Im Gemeininteresse wäre zu wünschen, daß dieser Aufruf nicht erfolglos bleibe.

Tagesneuigkeiten.

Communes. Mittwoch findet eine Sitzung der städtischen Repräsentanz statt, bei welcher Gelegenheit auch der Jahresbericht des Bürgermeisters zur Verlesung gelangen wird.

Die Verhandlungen bezüglich der Hebung der zwischen Eperjes und Sebés gelegenen Straffe befinden sich im Zuge und fand auch bereits an Ort und Stelle eine Berathung statt. Die seitens der Repräsentanz entledeten Vertreter der Stadt machten geltend, daß die projektirte Hebung nur für den Fall von Nutzen sein kann, falls mit derselben zugleich auch die Regulirung des Szeffcsö erfolgen wird, da sonst zu befürchten steht, daß die längs den Ufern des Szeffcsö gelegenen Gründe den Ueberfluthungen noch in größerem Maße ausgelegt sein werden, als dies gegenwärtig der Fall ist.

Der Turnplatz des hiesigen ev. Collegiums wird neu eingerichtet und sind die diesbezüglichen Arbeiten bereits der Vollendung nahe.

„Erinnerungen an die Látza.“ Unter diesem Titel erschien ein hübsch ausgestattetes Musikheft, gefällige und dem ung. Karpathenverein gewidmete Compositionen Adolf Egner's enthaltend, welches vom Componisten in Zips Szlő zu beziehen ist. Preis 2 fl.

Komitats-Congregation. Im Laufe des nächsten Monats wird eine Generalversammlung des Komitats-Ausschusses (bizottmány) stattfinden.

Neue Bauten. Die Verschönerung unserer Stadt geht mit raschen Schritten vorwärts. Zu den im Zuge befindlichen Bauten gefellt sich eine neue. Herr Fontana errichtet nämlich in dem von ihm angekauften auf der Hauptgasse gelegenen Hause (welches Herrn v. Kardos angehörte), eine elegante Zuckerbäckerei sammt Café.

Dampfbomben. Wie verlautet — sollen seitens der Direktion der Rajchau-Oderberger Eisenbahn Dampfbomben eingeführt, werden welche täglich mehrmals

die Strecke Raichau-Abos-Geperies-Drló hin und zurück befahren sollen.

Auch sollen an allen wichtigeren Stationen Haltestellen errichtet werden, eine Einführung, für welche — falls sie sich verwirklichen sollte, das Publikum der Eisenbahn-Direktion zu großem Danke verpflichtet sein wird.

Falsche Silbergulden kursirten, wie man dem „V. Hrl.“ schreibt, am 9. d. auf dem Jahrmart in Bács-Szent-Lamás. Der dortige Gemeinde-Beiznotar Jánaz Szantimirovics, welcher dahinter kam, stellte sogleich strenge Nachforschungen nach den Verbreitern der Falsifikate an, und gelang es ihm auch 21 Stück von der Bevölkerung einzusammeln und zwei Frauen aus Alt-Bece — eine Mutter und deren Tochter, welche dieselben in Umlauf gebracht, festzunehmen, doch weigerten sich die beiden Frauen hartnäckig einzugehen, von wem sie die falschen Guldenstücke erhielten.

Eine prachtvolle Naturerscheinung war — wie man dem „V. Napló“ schreibt — am 12. d. in Segedin am Firmament zu sehen. Gegen 11 Uhr Vormittags umgab ein riesiger Ring die Sonne, in dessen innerem Raum sich schnell ein zweiter, kleinerer Ring bildete; während jedoch der größere Ring farblos war, spielte der kleinere in den verschiedensten Farben, bis er sich endlich um halb 12 Uhr in violette Funken auflöste.

Unter den balneologischen Heilquellen, welche die Natur zum Segen der leidenden Menschheit geschaffen, nimmt unbestreitbar die Franz-Josef-Bitterquelle den ersten Rang ein. — Ärztliche Sammitäten von europäischem Rufe, wie die Professoren Bamberger, Leidesdorf, Drasche Braun-Fernwald, Meynert in Wien, Scavozzi, und Gerhardt in Würzburg, Spiegelberg in Breslau Kussmaul in Straßburg, Leube in Erlangen, Hirsch in Berlin, Korányi und Gebhardt in Budapest und der Wiener Krankenhaus-Direktor Lorusser empfehlen in Gutachten und klinischen Vorlesungen der Franz-Josef-Bitterquelle, welche sich dadurch von allen bekannten Bitterquellen unterscheidet, daß dieselbe in kleinen Dosen (1/2 Weinglas voll), bei welchem Geschmache wirksam und dem Organismus selbst bei längerem Gebrauche am zuträglichsten ist. Noch im Jahre 1878 sprach sich die Med. Akademie in Paris, wie vorstehend aus, und wurde auch diese superbe Quelle anlässlich der letzten Weltausstellung ausgezeichnet, sowie bei der vorjähr. ung. Landesausstellung mit der goldenen Medaille prämiert. Um vor Täuschungen geschützt zu sein, wird übrigens empfohlen, in den Handlungen und Apotheken ausdrücklich „Franz-Josef-Bitterquelle“ zu verlangen.

Chocolade Küffele. Während in Frankreich, insbesondere Paris Jedermann zum Frühstück eine Tasse Chocolade trinkt, frühstückt man bei uns in Ungarn zumeist Caffee. Warum gibt Frankreich der Chocolade den Vorzug vor dem Caffee? Geste unperfälscht e Chocolade ist das einzige vegetabilische Nahrungsmittel, welches bei größter Feinheit im Geschmack und Aroma auch große Mengen Nährstoff enthält, anregend und beruhigend auf das Nervensystem wirkt und die Nahrungstoffe in der leichtest verdaulichen Form bietet. Dies gilt aber nur von der echten Chocolade (die beim Kochen nicht dick wird). In allen Ländern, wo die Chocolade in tadellosem Zustande erzeugt wird, ist der Consum sehr bedeutend. Die „Chocolade Küffele“ kommt an gute, Echtheit und Wohlgeschmack der Französischen, bei billigerem Preise gleich. Auch die billigsten Sorten der Chocolade Küffele zu 1 fl. und 1 fl. 10 kr. pr. halbes Kilo enthalten nur reine Cacao's und Zucker und sind sparamen Hausfrauen besonders anzurathen.

Wir machen hierdurch auf die im heutigen Blatte stehende Annonce des Herren Kaufmann & Simon in Hamburg besonders aufmerksam. Es handelt sich hier um Original-Losee zu einer so reichlich mit Haupt-Gewinnen ausgestatteten Verlosung, daß sie auch in unserer Gegend eine sehr lebhaftes Betheiligung voraussehen läßt. Dieses Unternehmen verdient das volle Vertrauen, indem die besten Staatsgarantien geboten sind und auch vorbenanntes Haus durch ein festes streng reelles Handeln und Auszahlung zahlreicher Gewinne allseitig bekannt ist.

Landwirthschaftliches.

Ueber die Anlage von Fischteichen.
Nicht jeder Wirthschaft kann einen Fischteich besitzen, aber es gibt viele Wirthschaften, welche ebenso gut einen haben könnten, als sie gegenwärtig keinen haben. Auf jede Wirthschaft, wo eine größere Wassermenge dem Boden entquillt, ist auch Platz für einen Fischteich. Manche Wirthschaften haben jumpfisches Terrain, welches zu tief gelegen ist, um mit geringen Kosten drainirt werden zu können, und welches von Quellen gespeist wird. Solches Land kann vortheilhaft zur Anlage eines Fischteiches benützt werden. Wenn auch ein solcher Fischteich vielleicht nicht dazu dienen wird, Geld daraus herauszuschlagen, so wird er doch beiläufig sein, solches zu sparen. Das Fleisch von Fischen ist von nicht zu unterschätzendem Werthe, und gewiß gesünder, als manch' andere Fleischgattung wie z. B. fettes und veralgarnes Schweinefleisch. Wir kennen viele Landwirth, welche in einem Jahre kaum einmal Fische auf dem Tische haben; nicht vielleicht deswegen, weil sie keine Freunde von Fischen sind, sondern deswegen, weil sie sie von weither beziehen und einen ziemlichen Preis dafür erlegen müßten. Ein Teich von einem Viertel Hektar Ausdehnung, mit den Ortsverhältnissen entsprechenden Fischen bestockt, würde bestens und leicht verdauliches Fleisch im Ueberflusse liefern und zwar mit sehr geringen Produktionskosten. Das Fangen der Fische ist mehr Vergnügen als wirkliche Arbeit. Wenn die Wasserverhältnisse dazu geeig-

net sind, so können auch Teiche für Forellen hergerichtet werden.

Soll der Teich zur Zucht der Forellen geeignet sein, so muß er mit tiefen Quellenlöchern versehen sein, in welche sich die Forellen bei warmem Wetter zurückziehen können; ferner soll der Teich von einem Bache gespeist werden, welcher dann ganze Jahr über genügend Wasser führt. Eine Autorität in der Fischzucht behauptet, daß in einem Forellenteiche das Wasser alle 24 bis 48 Stunden erneuert werden müsse; wir haben aber gefunden, daß wenn nur der den Teich speisende Bach klar und frisches Wasser führt, es mit der Erneuerung des Wassers in so kurzen Zwischenräumen nicht so streng genommen werden braucht.

Um einen Teich zur Aufnahme von Forellen geeignet zu machen, ist es vor Allem nothwendig, den Boden desselben ganz zu reinigen, ihn mit Kieselsteinen zu beschottern, Steine und Baumstumpfen in selbem so zu placiren, daß sie den Forellen Ruheplätze bieten. Die Forelle liebt es sehr, unter einem Steinbock oder Baumstumpf Ruhe und Schutz zu finden; manchmal stehen die Forellen den ganzen Tag über an solchen Plätzen und machen sie zu ihren Heimstätten.

Soll ein schon vorhandener Teich zur Aufnahme von Fischen hergerichtet werden, so muß er vor Allem einer gründlichen Reinigung unterzogen werden; zu diesem Behufe muß das Wasser abgelassen werden, und die auf dem Boden des Teiches vorhandene Schichte von Schlamm, Blättern und Wasserpfanzen abgehoben werden. Der Werth dieser Schlamm-schichte als Compostmateriale entschädigt vollends für die Mühe ihres Abhebens.

Erfahrene Leute halten es für gut, daß, nachdem der Boden des Teiches rein gemacht wurde, er ein Jahr über trocken liegen bleibe, um nämlich die Wasserpfanzen zu vertilgen, ebenso auch jene Thiere und Insekten, welche sich von der Fischbrut nähren.

Wenn der Grund des Teiches zur Eindämmung fertig ist, so ist es in den meisten Fällen angezeigt, auf selbem eine Schichte Schotter von einigen Centimetern Höhe aufzuführen; wenn man schon nicht den Boden des Teiches ganz mit Schotter bedecken kann, soll man wenigstens stellenweise kleine Schotterbänke herstellen, weil die Forelle es liebt, solche Stellen aufzusuchen und sich an den Schottersteinen zu reiben.

Von Wichtigkeit ist es ferner, am Grunde des Teiches tiefe Löcher zu graben, damit man auf Quellen treffe, welche dann das Wasser im Teiche kühl erhalten. Während es für sehr viele Fischgattungen durchaus nicht nothwendig ist, für ausgiebige Kühlung des Wassers im Teiche zu sorgen, ist dies für die Forelle unbedingt nothwendig. Wir haben in allen Fällen, wo uns ein Mißglücken einer Forellenteichanlage zur Kenntniß kam, gefunden, daß es sich auf den Mangel von kühlem, dem Boden des Teiches entquellendem Wasser zurückführen ließ; hierdurch wurde das Wasser bei heißem Wetter warm, und warmes Wasser ist für die Forelle gleichbedeutend wie Tod.

Die Dämme, welche den Teich einfassen, müssen stark genug angelegt sein, damit dieselben durch Frühjahr's- und Sommerfluth nicht weggeschwemmt werden. Es ist gut, die Dämme mit Weiden zu bepflanzen. Die Krone des Dammes sollte stets um wenigstens ein halbes Meter höher liegen, als der höchste im Teiche beabsichtigte Wasserstand. Die Schleuse am unteren Ende des Teiches sollte stets mit Drahtgeflecht von solcher Maschenweite versehen sein, daß die Fische beim Ablassen des Wassers nicht mit entweichen können. Auf ähnliche Weise soll auch die Einlaßschleuse am oberen Ende des Teiches eingerichtet sein. Beim Bestocken des Teiches mit Forellen muß darauf geachtet werden, daß nicht auch andere Fischgattungen, namentlich nicht Raubfische Zutritt zu demselben haben.

Man soll ja nicht denken, daß die Forellen außer Wasserinsekten keines andern Futters bedürfen; im Gegentheile sollen selbe womöglich regelmäßig gefüttert werden. Die junge Brut beletzt sich gerne an feinen Brotkrumen, gekochter und fein zerriebener Leber, zerriebenen Käsequark oder Topfen; die älteren Fische nähren sich mit Vorliebe von zerkautem Fleisch, zerkauten Fischchen und Teig aus feinerem Weizenmehl. Wir haben Gelegenheit gehabt, uns einige Male das Füttern der Forellen anzusehen; sie kamen von allen Enden des Teiches herbei und schienen die Stunde der Fütterung ganz genau zu kennen; sie tummelten sich zu Hunderten im Wasser herum und lebten es in einer ergötzlichen Weise. Sobald das Futter zwischen selbe geworfen wurde, schien das Wasser wie beim Sieben förmlich aufzuwallen, und es dauerte gar nicht so lange, so war jedes Krümchen von den Fischen weggeschwemmt. Befanden sich in einem größeren Teiche nur wenige Hundert Forellen, so reicht das natürliche Futter, das ihnen Teich bietet, zu ihrer Ernährung hin; sind aber deren viele in einem solchen Teiche, so müssen sie regelmäßig gefüttert werden, und zwar einmal des Tages mit so viel, als sie rein aufzufressen vermögen. Die Herrichtung eines Teiches erfordert manchmal, namentlich für gewöhnliche Fische, Karpfen und dergl. gar nicht viel Arbeit; ein Pflug, Schaufeln und ein Muldbret genügen oft zu seiner Herstellung. Wir sollten uns die Amerikaner zum Vorbilde nehmen, welche sehr viel für die Fischzucht thun, und sich dadurch eine neue Quelle des Wohlstandes eröffnen; manchem amerikanischen Landwirth bringt ein halbes Hektar Teichfläche mehr ein als ein ganzes Hektar Weizenfeld.

„Der praktische Landwirth“

Felelős szerkesztő: *Kyss Géza.*

Kiadó-tulajdonos: *Az Eperjesi Bankgyűjtet.*

Hirdetmény.

Az „arany csillaghoz“ cégezett városi épület bérbeadására vonatkozólag eddig megtartott két rendbeli nyilvános árverés eredményre nem vezetvén, sz. kir. Eperjes város tanácsa részéről mindazok, kik ezen épületet, f. é. májushó elsejétől számítandó egy, esetleg három évre akár egészben, akár részben (az alsó vagy felső helyiségeket külön), bérbe venni kívánják, miszerint ez iránt minél előbb a városi számvevőnél jelentkezzenek, hol az ügyre nézve bővebb felvilágosításokat nyerhetnek.

Eperjes város tanácsa, 1880. évi április hó 12-én.

Zum Ankaufe wird gesucht ein GUT,

in den nördlichen Comitaten Ungarns, unweit einer Bahnstation, zum Preise von 60 bis 70,000 fl. ö. W. Offerten in deutscher Sprache an Herrn Carl Bauer in Teplitz Böhmen, Schloßplatz Nr. 526. Unterhändler ausgeschloffen.

323 1-3

227 MATTONI-féle 9-12
giesshübli
legtisztább égvényes savanyúvíz, a légzőszervek, gyomor és hólyag hurutos bántalmái ellen.
GISSHÜBLI LABDACOK
mellbántalmak, köhögés és emésztési bajok ellen.
MATTONI HENRIK KARLSBADBAN.
Kapható a gyógyszárakban és ásványvíz-kereskedésekben.

Schuh- und Czizmen-Fabrik
von
Imre Temesváry
in Budapest,
Kerepeserstrasse Nro. 11. Verkauf en gros & en detail.
Empfehl für Damen:
Romoskische aus Lafting oder Leder . . . . . fl. 1.20
Promenadeschuhe aus Lafting oder Leder mit Stöckel und eleganten Maschen . . . . . „ 2.—
Regattastiefel mit Spangon oder Verschlußschnallen aus feinstem Lafting oder Leder modernste Façon . . . . . „ 3.—
Zugstiefel 20 Centim. hoch, aus feinstem Lafting oder Leder mit genagelten Doppelsohlen . . . . . „ 3.60
Für Herren:
Regattastiefel aus besten Gemsen oder Chagrainleder mit starken Sohlen . . . . . „ 3.80
Regattastiefel aus Handschuhleder oder Salmia mit starken Handsohlen . . . . . „ 4.20
Zugstiefel aus Zuchten oder Wälsleder, mit genagelten und geschraubten Doppelsohlen . . . . . „ 4.—
Ausgesuchte beste Dualität . . . . . „ 4.60
Stiefeln 50-60 Centimeter hoch aus wasserdichten Zuchtenleder mit Pfach genagelter und geschraubter Doppelsohle . . . . . „ 9.—
Ferner alle Gattungen Knaben-, Mädchen- und Kinderstiefel zu billigsten Fabrikspreisen.
Bestellungen werden gegen Nachnahme oder Gelbeinfundung prompt effectuirt, Nichtkonvenientes bereitwillig umgetauscht, ausführliche Preiscurante gratis und franco zugesendet.
294 5-5
Engros Abnehmer bedeutender Rabatt.

FERENCZ JÓZSEF
KESERÜVIZ-FORRÁS
Elismert mint leghatasosabb valamennyi keserüvíz között.
Dr. Leube W. a belgyógyászati tanára, Erlangenben adagban vétetik. Sőt még oly esetekben is, hol a bálnyákhártya izgatott e víz fájdalom nélküli székletet okozott.
Dr. Korányi Frigyes, tanár és királyi tanácsos Budapestben. „Különösen az általunk ki, hogy enyhén keserü, nem kellemetlen ízű és hogy még hosszabb használat után sem zavarja meg az étvágyat és emésztést.“
Dr. Gebhardt Lajos, tanár és Szt.-Rókus közköri. „Könnyen vétethetik és a többi budai vizekhez aránylag kevesebb mennyiségben és rövidebb idő alatt hoz kedvező eredményt létre.“
Dr. Kiss Sándor, a Szt.-János közkórház igazgatója, keserüvíz között kellemes íze és jeles hatása által tünik ki: gyomor- és bélhurttól, megrogzott székrekedéstől, alhasi vérpanaszánál, valamint vértulásoknál, aranyérről, étvágytalanságnál.“
Dr. Bamberger Henrik, tanár és udvari tanácsos használatnál sincs semmiféle káros hatása.“
Dr. Meynert Th. az elmegyógytan tanára, kor-kelt adagok és azok kíméletes hatása által e köröda egybevágó heveny köreketnél gyakran fontos okjavalatnak felelnek meg.“
Ezen víz kapható minden gyógyszerárú és fűszerárú kereskedésben és a Ferencz-József keserüvíz-forrás igazgatóságánál Budapestben, vízczi utca 18. sz. a.
Eperjesen Gallotsik J. W. és Hohenla
182 L. uraknál. 8-10

SZÁLLODA „Magyar Királyhoz” EPERJESÉN.

Van szerencsém a nagyérdemű t. c. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Stamm-féle szállodát** kibéreltem, cégét a fennebbire átváltoztattam és azt

e hó 15-én megnyitottam.

Iparkodni fogok a nagyérdemű közönség igényeit minden tekintetben, különösen tiszta szobák, izletes étkek és kitűnő italok valamint pontos kiszolgálás által kielégíteni.

Magamat a t. c. közönség kegyes pártfogásába ajánlva, maradok alázatos tisztelettel

Wodnyánszky Lajos,

320 2-6

szálloda-bérlő.

HÔTEL König von Ungarn

in EPERIES.

Gefertigter beehre mich einem hochgeehrten Publikum ergebenst anzuzeigen, daß ich das **Hôtel Stamm** gepachtet, die Firma des Hotels in die obige umgeändert habe, und selbes

am 15. dieses eröffnet habe.

Mein Hauptbestreben wird dahin gerichtet sein, dem Wunsche des P. T. Publikums durch reine Zimmer, schmackhafte Speisen, vorzügliche Weine und prompte Bedienung zu entsprechen.

Indem ich mir den geneigten Zuspruch des P. T. Publikums höchlichst erbitte, zeichne ich mich

Ludwig Wodnyánszky,

Hôtel-Pächter.

402. sz.

312 2-2

Árlejtési hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy alólírott hivatalnál (a sóföldékben) három éven keresztül termelendő búkkfa-hamu zárt ajánlattal összekötött nyilvános árverés útján a legtöbb ígérőnek készpénz fizetés mellett hectoliterenkint el fog adatni.

Venni szándékozók felhivatnak, miszerint 50 kros bélyeggel és 15 frt bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat f. é. április 24-én reggeli 10 óráig az alólírott m. kir. hivatalhoz nyujtsák be, melyekben az ajánlott összeg szó- és számban hectoliterenkint kiírandó és a feltételeknek teljes ismerete igazolandó.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

Auf der Hauptgasse Nr. 117 ist eine ebenerdige Wohnung sammt Speis, Magazin, Keller und Boden, eventuell als Handlung, vom **U. J.** zu vermietthen. Näheres beim Eigenthümer **Kubinyi Albert.** 311 3-3

CHOCOLADE KÜFFERLE.

Nur vorzügliche Chocolate kann den Consumenten bei längerem Genuße gleichmäßig befriedigen. In Wien und Oesterreich wurde bisher die Chocolate vielfach mit starkemehlhaltigen Abfallstoffen verfestigt erzeugt und konnte sich, weil dadurch schwer verdaulich und bei öfterem Genuße widerstehend, neben dem gewohnten Kaffee als Frühstück nicht einbürgern. In anderen Ländern, wo Chocolate schon seit Jahren in tadellosen Zustand erzeugt wird, hat sie auch, wie in Frankreich und Spanien, in richtiger Würdigung ihrer ausgezeichneten Eigenschaften beinahe durchgängig den Kaffee als Frühstück verdrängt.

Gewöhnliche gute Sorten zu 51, 56 und 66 fr. per 1/2 Kilo.

Feinste Sorten zu 76, 86 fr. 1 fl. 26 fr. und 1 fl. 51 fr. per 1/2 Kilo.

Depots in Eperies bei Hrn L. Holenia, Béla Stanzel u. J. W. Gallotsik.

Auswanderung!

Die Königl. Belgischen Postdampfer der „RDD STER LINE“ fahren jeden Samstag **DIRECT** von **ANTWERPEN** nach

NEW-YORK & PHILADELPHIA

Ausgezeichnete Dampfer mit vorzüglicher Einrichtung für Passagiers aller Classen. Deutsche Bedienung und Arzt auf jedem Schiff. — Preise ermässigt.

Man wende sich an **B. von der Becke** in **ANTWERPEN** oder **G. KOZÁK** in **KASCHAU.**

267 5

Schankregal-Verpachtung.

Der **Eperieser Bankverein** verpachtet vom **1. Juli l. J.** ab im Wege einer am **30. April l. J. Vormittags um 10 Uhr** in seinem Geschäftslokale zu **Eperies** abzuhaltenden öffentlichen **Lizitation** die ihm eigenthümlich angehörende **Schankgerechtigkeit** im Dorfe **Megye**. Pachtlustige werden hiezu bestens eingeladen, und können die Pachtbedingungen im Geschäftslokale bei der endesgefertigten **Direction** erfragen.

Eperies, am 1. April 1880.

Die **Direction**
des **Eperieser Bankvereines.**

310 3-3

316 2-3

FONTOS a gyapjutermeleők és gyapjukereskedőknek. Körlevele

az első magyar gyapjumosó és bizományi részvénytársulatnak Budapestén.

Berendezéseinknek a bel- és külföld csaknem valamennyi gyári piaczi meghonosult és közkedvelté vált mosott gyapjuja feljogosít, önhöz azon tiszteletteljes felhívást intézni, a zsirosan mosott gyapjut vagy a nem sikerült bundamosást, valamint mindennemű bőr- és tímárgyapjut sziveskedjék mosás és bizomány utoni eladás végett hozzánk beküldeni.

Ügynekeinknek valamennyi gyári piacon való fáradszóna buzgalma által mi az eladást a leggyorsabb módon eszközöljük, oly árak mellett, a mily előnyösöket csak az utolsó kéz, illetőleg csak maga a gyáros képes ajánlani.

Egyidejűleg figyelemztetjük, miszerint mi gyakran mindennemű bundamosásokra is, melyeket szinte készpénzen jó árak mellett gyorsan eladhatunk, kapunk megbízásokat. Ennek fogva tehát saját érdekében volna nekünk ezt is bizományi eladás végett beküldeni, a mely célra mi gyapjuraktárunkon kívül gyárunkban egy másik raktárt is alapítottunk a gyapjuforgalom központján. Ha azonban ön előnyösnek tartaná, a gyapjut saját raktárában tartani, az esetben felkérjük, nekünk mindenestre nagyobb muatra vagy próbálókat küldeni be lajstrommal együtt, hogy így alkalmunk legyen önnek ez uton előnyös eladás által hasznára lehetni.

Mindennemű hozzánk beküldött gyapjura egy a mosásra szánt, mint a bundamosásra is, az értéknek megfelelő előlegeket nyujtunk évi 5 1/2%-li kamat mellett. Kívánatra keszek vagyunk igen tisztelt megbízóinknak a mosásra szánt gyapjunak az utes zsakokat mérsékelt költsézesi díj mellett megküldeni s felkérjük, a szükséges darabszámot velünk mielőbb tudatni, hogy a zsakokat a nyírashoz önnek annak idejében megküldhessük. Azon t. c. feleknek, kiknek saját zsakjaik vannak, azok a befejezett mosás után visszaküldetnek, miután mi a mosott gyapju számára szükséges zsakokat a legutányosabban beszerezzük.

DIJTÁBLÁZAT: Mosási díj zsiros gyapjutól **5 frt o. é.**, — tímárgyapjutól **6 frt o. é.**, — bundamosástól **7 frt o. é. 100 kilokint.** — Eladási jutalékdíj egy a gyárilag mosott gyapjutól, mint a nálunk raktáron elhelyezett bundamosástól **1/10**, s esetleg ügynök használata mellett még **1/2%** alkuszdíj is a számlaösszeg után.

Raktározás és biztosítás ingyen

Bizton reméljük beküldéseit, s kérjük a gyapjut egyenesen hozzánk, és pedig „**ELSŐ MAGYAR GYAPJUMOSÓ-GYÁR**” czim alatt küldeni.

Mély tisztelettel **Visontai Kovách László,** elnök.

■ Áttekintések kívánatra ingyen megküldetnek. Városi Iroda Neugebauer Gyula urnál, Károly-körut 3. sz. ■